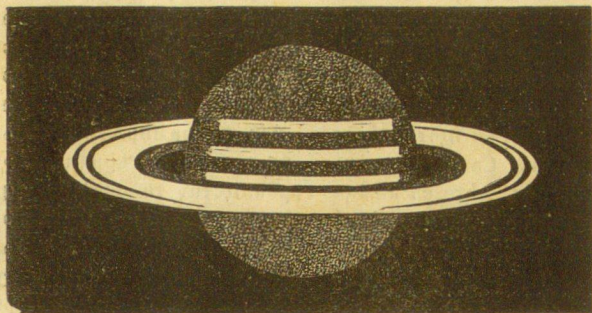

му часты отъ двѣтъ стърны на дискътъ. *) При мърданието на Сатурна около слънцето площта на търкалцето, като си оставя винаги паралелна сама на себѣ си, състави различни

Черт. 89.

жгълы съ линиѣтъ, по която ный видимъ центрътъ на планетѣтъ, и отъ това въ видъ на търкалце ставѣтъ различныѣ измѣненія. Тѣй, когато продължението на площтъ на търкалцето преминува презъ центрътъ на слънцето, тогава търкалцето ся представлява въ видъ на правѣ тънкѣ линиѣ, коя върви презъ центрътъ на дискътъ на планетѣтъ и искача няколко розстояние по на далечъ отъ краищѣтъ му. Това явление ся повтара подирѣ сѣкы 15 години.

Като наблюдаваме търкалцето въ силны телескопы, можемъ да забелѣжимъ, че то не е цяло съединено, а състон отъ три концентрически търкалца. Въ най ново време е забелѣжено даже йоще четвърто търкалце, вжтрѣшно, по малко свѣтливо отъ колкото другыѣ. Относително размѣрытъ на първыѣ три търкалцета знае ся, че ако приемемъ радиусътъ на Сатурна за 1, то радиусътъ на вжтрѣшний край на търкалцето ще бѣде 1, 66, а на вънкашный — 2, 37. Дебелината на търкалцето не е опредѣлена тѣчно; знае ся само, че сравнително съ ширинѣтъ, тя е твърдѣ незначи-

*) Галилей, като видѣлъ първы пѣтъ Сатурна, въ слабѣ телескопѣ, приелъ тѣзы хълбочны часты за особы притуркы на дискътъ (*altissimum planetam tergeminum observavi*), и само подирѣ 40 год. Гюйгенсъ сполучилъ да обясни този чуденъ видъ на Сатурна съ сѣществанието на колелцето.